

Transport- og Energiminister Flemming Hansen
Frederiksholms Kanal 27
1220 København K

Dok. ansvarlig: HDJ
Sekretær: MBH
Sagsnr: 05/531
Doknr: 20

08-02-2006

Vedr. Elforsyningslovens § 35

Dansk Energi - Net har i december modtaget udkastet til ændringer i Elforsyningsloven i høring, og vi har den 4. januar 2006 afgivet vort første høringssvar.

Vi må med beklagelse konstatere, at det samlede lovforslag ikke er venligt overfor branchens selskaber. Det lægger vidtgående begrænsninger på de kommunalt ejede selskaber, og også på andre områder indeholder lovforslaget ændringer, der skader netselskaberne, og som Dansk Energi - Net ikke finder hensigtsmæssige. Høringssvaret indeholder branchens samlede redegørelse herfor.

Selv om vi ikke har adgang til de seneste lovudkast eller høringsnotatet, har vi forstået det således, at langt hovedparten af vore forslag til forbedringer afvises – det er vi naturligvis ikke tilfredse med.

Vi vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på en særlig bestemmelse som, berører alle netselskaberne. I høringssvaret har vi nævnt, at der udestår en kommentar til forslaget til ny § 35, hvor reglerne om tvangsafståelse af transmissionsandele (132/150 kV-net) skærpes betydeligt. Vi vil ikke forholde os endeligt hertil, før vi ser det endelige lovforslag. Der har imidlertid været ført drøftelser med Energistyrelsen om § 35, og vi vil gerne gøre ministeren bekendt med vore synspunkter, før lovforslaget fremsættes i Folketinget.

Reglerne i § 35 er omfattet af ELFOR-aftalen af 29. marts 2004. En aftale som vi i branchen så som startskuddet til et nyt og konstruktivt samarbejde mellem staten og branchen – et samarbejde som vi i lyset af lovforslaget ser truet.

I ELFOR-aftalen står der:

”Elforsyningslovens § 35 ændres, således at staten – med respekt for eksisterende forkøbsrettigheder – får forkøbsret- og pligt til at købe transmissionsnet på 132 kV og derover eller ejerandele i disse net (de regionale transmissionsnet). Forkøbsretten og købspligten til nettene vil ligeledes gælde ved overdragelse af virksomheder, der direkte eller indirekte ejer disse net eller andele heri. Koncerninterne handler og selskabsmæs-

sige omstruktureringer mellem de nuværende ejere udløser dog ikke forkøbsret. Købsprisen fastsættes efter samme principper som ved ekspropriation.”

Der er ingen tvivl om intentionen med denne tekst – Staten skal overtage nettene, hvis de sættes til salg eller sælges gennem indirekte transaktioner, men branchens selskaber kan beholde dem, hvis dette ikke sker.

Alligevel ser vi i lovforslaget en ny konstruktion, der i nogle ekstreme tilfælde vil føre til, at f. eks. et generationsskifte i en lille håndværksvirksomhed, eller omstruktureringer mellem de nuværende ejere af transmissionsvirksomheder, som i 2004 af staten blev anset for helt uproblematisk – og måske endda hensigtsmæssige for at skabe en naturlig strukturrationalisering, nu fører til tvangsafståelse.

Det kræver mere end almindelig god vilje at acceptere, at tvangsafståelse som følge af salg af selv ganske små minoritetsandele er det naturlige udkomme af ELFOR-aftalen, jfr. ovennævnte citat. Hvis det havde været klart for ELFORs bestyrelse og medlemskreds, at det ville blive fortolket på denne måde af regeringen, ville det selvsagt have været helt umuligt at skabe opbakning bag aftalen – det er naturligvis utænkeligt at professionelle beslutningstagere og forhandlere ville acceptere dette.

Vi har i drøftelserne med Energistyrelsen lagt vægt på at få løst de konkrete problemer, vi umiddelbart ser i medlemskredsen, og det er lykkedes for en dels vedkommende. Et forløb, hvor regeringens aftalepartner på området først inddrages konkret i forbindelse med den almindelige høringsrunde, er imidlertid ikke tilfredsstillende, især når det tages i betragtning, at der er tale om ganske vidtgående indgreb. Det fører naturligt til, at branchens selskaber spørger sig selv, om det fortsat er vejen frem at lave aftaler med staten om vigtige energipolitiske emner. Hvis vi ikke får løst denne problemstilling, vil tilliden til sådanne aftale-løsninger – som vi gensidigt ofte har gavn af – lide skade.

Der er en del sager undervejs, hvor der er brug for et positivt samspil mellem regeringen og branchen. Som eksempler på dette kan nævnes Energispareaftalen, som pt. overvejes i medlemskredsen – et område, hvor Dansk Fjernvarme ser ud til at have problemer med godkendelsen i sin medlemskreds. Der skal i løbet af det kommende år nås en forståelse af, hvorledes indtægtsrammerne, benchmarking og individuelle effektiviseringskrav skal spille sammen, og foran os ligger en stor opgave med at omstille den danske energisektor på en måde, så de stadig mere påtrængende miljøproblemer tilgodeses på en effektiv måde, der kan være med til at skabe fornyet vækst i dansk erhvervsliv.

Vi mener det er gavnligt for både branchen og regeringen, at vi kan samarbejde konstruktivt på f. eks. disse områder og vi ønsker at fortsætte denne linie.

Vi vil derfor opfordre til, at ministeriet genovervejer lovforslaget, og vi foreslår konkret, at ministeren retter lovforslaget til, så de vedlagte to punkter opfyldes. Vi har brug for at kunne fastholde det positive samspil, der risikerer at få et mærkbart tilbageslag med det foreliggende forslag, og vi lægger vægt på, at også regeringen accepterer, at udgangspunktet er, at ELFOR-aftalen står ved magt, og at aftalen danner rammen for de drøftelser, der også i fremtiden vil blive brug

for. Vi mener, det må være således, at det aftalte står ved magt, indtil aftalparterne er enige om noget nyt.

Vi er naturligvis til rådighed med kort varsel, hvis ministeren ønsker at drøfte ovenstående.

Med venlig hilsen
Dansk Energi – Net

Arne Bo Larsen

Bilag

- 1: Der skal ikke ske tvangsafståelse med mindre der er sket skift i bestemmende indflydelse eller handel med mindst 50 pct. af ejerandelene. Ejervirksomheden har bevisbyrden for, at dette ikke er sket.**
- 2: Omstruktureringer fusioner mv. mellem forbrugerejede selskaber skal kunne gennemføres frit, så længe den ultimative ejerkreds er uforandret (dvs. at det er de samme forbrugere, der står bag). Kommunalt ejerskab sidestilles i denne henseende med forbrugereje**